

UNDE EȘTI, ADAME?

UN FILM DE ALEXANDRU ZAPOROSCHENKO
ȘI ALEXANDRU PLISKA

UNDE EȘTI, ADAME?

UN FILM DE ALEXANDRU ZAPOROSCHENKO
ȘI ALEXANDRU PLISKA

UN DOCUMENTAR DESPRE VIAȚA DE ZI CU ZI A MONAHIILOR DIN MĂNĂSTIREA DOHIARIU
(SFÂNTUL MUNTE ATHOS).

Informații de contact:

+38 (099) 290 8691

plyska74@gmail.com

WWW.DENPEIRAZEI.COM

Titlu	<i>Unde ești, Adame?</i>	Regizor	Alexandru Zaporoschenko
Anul lansării	2019	Producător	Alexandru Pliska
Durată	80 min.	Compozitor	Sveatoslav Luniov
Țara producerii	Ucraina	Sunet	Alexandru Pustarnakov
Gen	Film documentar	Îmbunătățire culoare	Marina Tkacenko
Versiune	Interop	Traducere	Monahul Kallist Ieromonahul Evdochim
Format	DCP copie		
Rezoluția imaginii	FLAT (1998×1080)		
Format audio	5.1		
Limbă nativă	greacă		
Subtitrări	engleză, franceză, română, rusă, ucraineană, bulgară, lituaniană, letonă, olandeză, japoneză, sârbă.		

LOGLINE

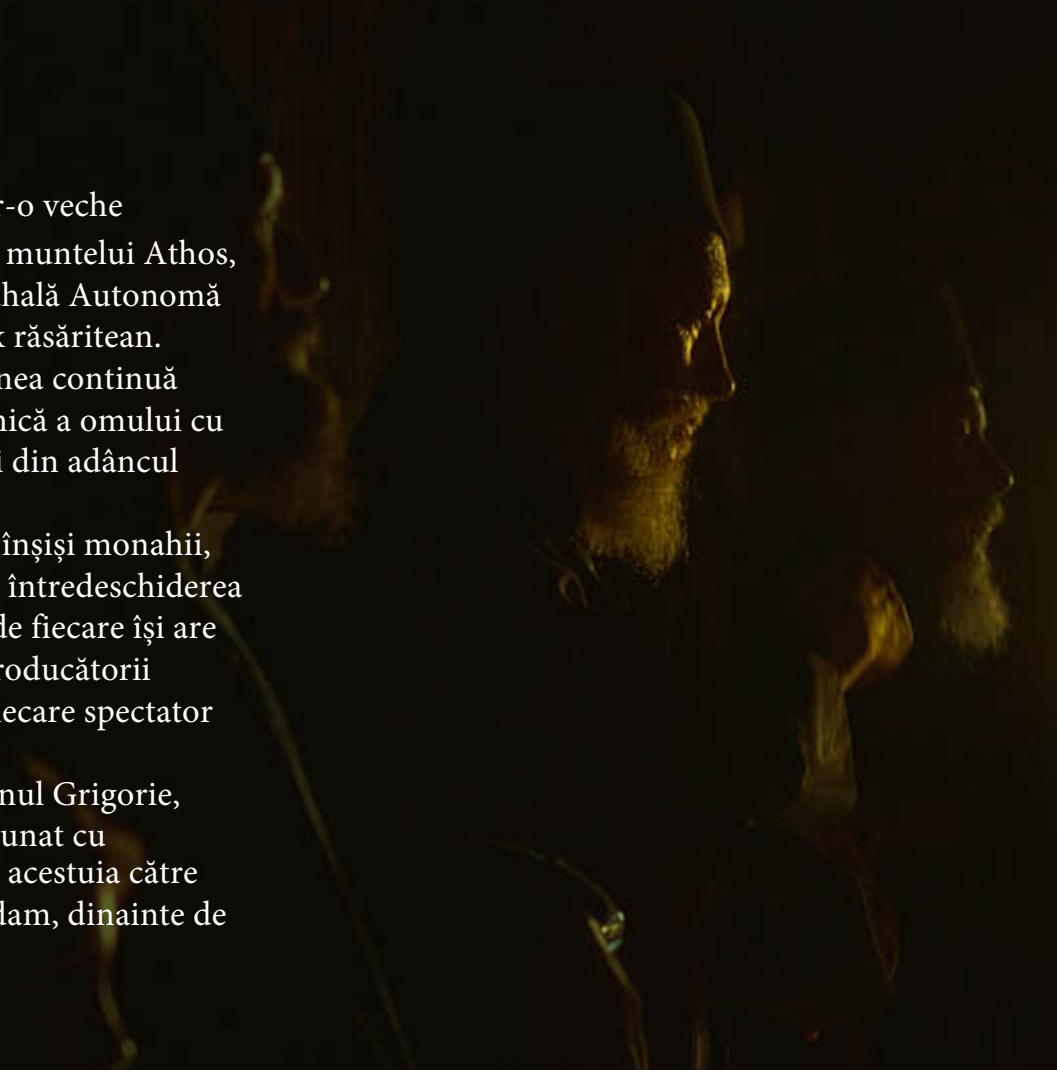
Filmul scufundă spectatorul în viața unei mănăstiri de pe Sfântul Munte Athos. Viața monahală retrasă, plină de personaje autentice și „sfinți cotidieni”, se revarsă pe marele ecran înlăturând prioritățile noastre lumești. Spectatorul este copleșit de un mod de viață cu totul necunoscut, fără precedent, a unei obști monahale vii - în mijlocul secolului XXI.

SINOPSIS

Intriga filmului „Unde ești, Adame?” se desfășoară într-o veche vatră monahală – Dohiariu, așezată pe coasta de vest a muntelui Athos, o peninsulă din Marea Egee declarată Republică Monahală Autonomă și aflată în folosința exclusivă a monahismului ortodox răsăritean. Fenomenele naturii se împletesc armonios în succesiunea continuă a muncii și a rugăciunii, aliniindu-se într-o relație ritmică a omului cu natura, insinuând astfel raiul, după care tânjim cu toții din adâncul sufletului.

Însă perla acestui splendid peisaj bizantin o constituie înșiși monahii, a căror căldură și autenticitate au fost înregistrate prin întredeschiderea cortinei, care tănuiește viața monahală de zi cu zi, unde fiecare își are bucuriile, speranțele și slăbiciunile proprii. Invitând producătorii filmului în mediul său, monahii speră să trezească în fiecare spectator amintirea propriei învieri.

Protagonistul filmului este starețul mănăstirii - egumenul Grigorie, a cărui experiență duhovnicească acumulată, l-a încununat cu o cunoaștere profundă a sufletului omenesc și a râvnii acestuia către întoarcerea la starea specifică naturii omenesci a lui Adam, dinainte de căderea în păcat.

DOHIARIU

ΔΟΧΙΑΡΙΟΝ.

Dohiariu – este o mănăstire ortodoxă greacă situată pe Sfântul Munte Athos, a X-a în ordinea ierarhică a celor douăzeci de mănăstiri athonite.

Mănăstirea a fost înființată în secolul al X-lea de către Cuviosul Eftimie Athonitul. Este așezată în partea sud-vestică a peninsulei, între vii și livezi, având una dintre cele mai elegante arhitecturi din Sfântul Munte. În mănăstire locuiesc aproximativ 50 de călugări.

Hramul mănăstirii – Soborul Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil.

Cel mai de preț odor al mănăstirii Dohiariu - este icoana Maicii Domnului „Grabnic-Ascultătoare” (numită „Gorgoepikoos”). Pentru a ajunge în trapeza mănăstirii, e necesar să treci printr-un culoar, pereții căruia sunt zugrăviți în frescă. La ușa de intrare în trapeză, pe peretele din dreapta, se găsește

Icoana Făcătoare de Minuni a Născătoarei de Dumnezeu. Din timpurile străvechi, pentru ca monahul-bucătar să se încadreze în timp cu pregătirea mesei pentru călugării care se întorc de la dumnezeiasca Liturghie, era necesar să înceapă lucrul până la venirea zorilor. Pentru iluminare se foloseau lumânări, torțe și felinare, care afumau intensiv pereții. Bucătarul trecea adesea prin fața Sfintei Icoane, ținând în mână o făclie aprinsă, prin urmare chipul Născătoarei de Dumnezeu era plin de funingine, încât și astăzi arată de parcă ar fi ars de flăcări.

Preasfânta Născătoare de Dumnezeu a dorit să oprească acest lucru și i-a rostit monahului de trei ori:

- Monahule, nu-Mi afuma Chipul!

Călugărul a crezut că este o glumă și a ignorat cele întâmplate. După a treia amenințare, Născătoarea de Dumnezeu a adăugat:

- Pentru această necuviință vei rămâne orb.

Când precizarea s-a împlinit, monahul și-a venit în fire și pocaindu-se, s-a rugat îndelung, având și un scăunel al său în fața icoanei. Nu după mult timp, a auzit o voce cunoscută care i-a redat vederea, spunând următoarele:

- Eu sunt Grabnic-Ascultătoare, iar rugăciunile voastre vor fi imediat auzite de Mine. După Dumnezeu, să vă adresați către Mine.

Această minune s-a răspândit foarte repede și din acele vremuri până acum, atât călugării cât și mireni evlavioși aleargă, în orice nevoie sau necaz, către Maica Domnului Grabnic Ascultătoare.

INTRIGA FILMULUI

Starețul mănăstirii de pe muntele Athos, apropiindu-se de sfârșitul unei vieți îndelungate, reflectează asupra trudei, muncii – deopotrivă duhovnicească și trupească, și asupra durerii simțite în urma binecuvântatei disprețuirii, toate acestea fiind necesare pentru o viață pașnică în pământescul, iar mai târziu și în cerescul rai. Egumenul, împreună cu întreaga obște a mănăstirii ortodoxe Dohiariu de pe Muntele Sfânt, își asumă greutățile, munca istovitoare și suferințele vieții – în numele lui Hristos, urmărind idealul monahal. Atât viața, cât și muzica lor – reprezintă o emoționantă și profundă invocare, a omului și a naturii, către Dumnezeu. Astfel, spectatorul nu poate să rămână indiferent.

Ploaia, marea, pământul și copacii reprezintă pentru obștea monahală – o chemare către o profundă pace interioară, pe care, prin închinarea la Dumnezeu, o transformă într-o adâncă bucurie duhovnicească.

Precum ridică ziduri din lespezi de piatră și își dobândesc hrana din ceea ce le oferă natura, la fel își zidesc și viața duhovnicească din ascultări, privegheri și munci fizice istovitoare.

Vedem că monahii sunt oameni puternici, capabili să ridice ziduri de sprijin pentru a diminua efectul distructiv al valurilor mării, transpirând, prin eforturi mari și multă rugăciune. Metaforic vorbind, marea – reprezintă lumea, iar zidul de sprijin – reprezintă republica sau civilizația monahală. Sunetul ciocanului care modelează fierul încins este succedat de ecoul bățăilor de toacă - prin cântul ei cheamând la rugăciune, după care - se revine la muncă!

Egumenul Grigorie cugetă la viața monahală, discutând cu regizorul în fața camerei de filmat. Sunt necesare eforturi imense și multă muncă, zice el, de altfel mănăstirea se va transforma „într-un morman de pietre”.

Starețul recunoaște că regretă și se căiește de multe lucruri pe care le-a săvârșit în viață, dar mai întâi de toate, de faptul că a devenit preot și egumen - care poartă răspundere pentru păcatele și căderile în păcat a celorlalți. El plânge zilnic în rugăciune pentru frați și mănăstire.

Părintele Grigorie vorbește mult despre sensul vieții monahale. Continuă lucrările la zidul de sprijin, pentru a proteja mănăstirea de răbufnirea mării. Ne imaginăm o adevărată oază, cucerită din mare, și admirăm truda imensă, depusă în fiecare colțișor de mănăstire. Slujba privegherii dezvăluie cerul înstelat în toată splendoarea sa. Sfințenia; rugăciunea îngenuncheată; pregătirile oficiate în rugăciune: Icoana Făcătoare de Minuni a mănăstirii, perla – cunoscută în întreaga lume a Ortodoxiei, adusă în biserica centrală. Este un eveniment extrem de rar.

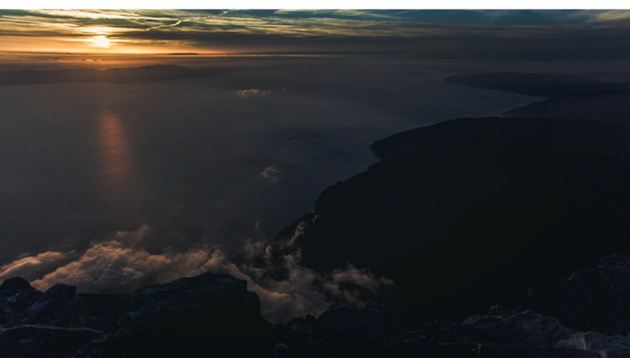
În mănăstire se păstrează icoana Fecioarei Maria Grabnic-Ascultătoare, și totuși egumenul ne amintește - răspunsul la rugăciunile noastre îl vom primi în momentul optim, în clipa cea mai potrivită. Se proclamă Învierea Domnului și totul se umple de har și lumină! Clopotele sună, contopindu-se în ecoul zâmbetelor triumfătoare!

Urcăm în vârful Muntelui Athos și intrăm într-o mică bisericuță înzăpezită. Ni se reamintește despre adevărul cuvintelor starețului. Un mod de viață monahal nu este posibil fără eforturi temeinice.

La sfârșitul filmului, mănăstirea face schimb de locuri cu spectatorul, adresându-i întrebarea:

«UNDE EȘTI, ADAME?»

IDEEA PRODUCĂTORULUI

Particularitățile realizării acestui documentar contribuie la o scufundare totală a spectatorului în evenimentele filmului, într-o măsură, pe lângă faptul că toate personajele sunt reale, producătorul peliculei – diaconul Alexandru Pliska (fondatorul ideii filmărilor), pe parcursul ultimilor 10 ani, petrece anual, câte trei luni, în mănăstirea Dohiariu. Locuia și muncea cot la cot cu monahii, împărțindu-le aceleași responsabilități și mod de viață. Anume acest lucru a făcut posibilă filmarea vieții unei mănăstiri athonite - din interior, păstrând atmosfera și autenticitatea locului.

Ideea realizării acestui documentar a apărut în decembrie 2005, când Alexandru l-a cunoscut pe eroul principal al viitorului film - (acum adormit întru Domnul) egumenul mănăstirii Dohiariu - Gheronda Grigorie Zoumi. Anume acest bărbat carismatic, plin de viață și iubire, devine perla documentarului, având o experiență duhovnicească care l-a încununat cu o cunoaștere profundă a sufletului omenesc și a râvnii acestuia către întoarcerea la starea primordială a lui Adam.

STATEMENT-UL REGIZORULUI

Totul a început de la ideea prietenului meu, a producătorului protodiaconului Alexandru Pliska, care pe parcursul a 10 ani, petrecea anual trei luni în mănăstirea Dohiariu, împărtășind cu monahii athoniți aceleași responsabilități și trudă. Acest lucru ne-a permis să cunoaștem situația din interior și să putem împărtăși spectatorului atmosfera uimitoare care predomină în chinovie.

Ajuns pentru prima dată pe Sfântul Munte, încercam să deslușesc cu atenție și să percep viața monahilor athoniți. Din primele zile am stabilit două sarcini pentru realizarea filmului: evitarea unei priviri superficiale și filmarea cu cea mai mare grijă și atenție, luând în calcul aspectele etice. Ei sunt monahi, oameni simpli în carne și oase, care nu zboară prin văzduh și nu umblă pe apă.

Rugăciunea de obște în biserică, zilnică și de cu noapte; munca la trapeză, în livezi și grădini, în construcții; primirea continuă a musafirilor. O dăruire de sine reciprocă și deplină. Atitudine sinceră față de toată lumea. Aici am întâlnit, pentru prima dată, persoane care nu se ascund de Dumnezeu în spatele agitației lumești. Fiecare dintre noi, precum și Adam, se ascunde de Dumnezeu în spatele distracției, grijilor și a muncii. Din acestea constă viața noastră. Viața în mănăstirea de pe Athos - este o călătorie spre întâlnirea cu Dumnezeu: având o abordare hotărâtă și conștientă.

Monahii reprezintă, probabil, doar o miime din toată omenirea. La fiecare o mie de persoane, mereu se va găsi cineva - care va auzi chemarea lui Dumnezeu, nu se va mai ascunde, va lăsa grijile lumești - și va ieși în întâmpinarea Domnului!

SCURTA BIBLIOGRAFIE

Alexandru Zaporoschenko s-a născut și a locuit în or. Nikolaev, aflat în partea de sud a Ucrainei, în anul 1976. Cariera în domeniul creativității și-a început-o la Școala de Fotografie a lui Victor Maruschenko, în Kiev. Anume aici, Alexandru a fost captivat de fotografia documentară, care nu este doar o artă, ci reprezintă și un limbaj pictorial, susținând comunicarea persoanelor de naționalitate, religie și puncte de vedere diferite.

După finalizarea studiilor și-a început activitatea în calitate de fotograf independent, în Studioul Foto ucrainean PHL.

Absolvind Cursurile pentru Operatorii de Producție și Film, din cadrul Institutului de Perfecționare a specialiștilor din sfera Radio și Televiziune, din Kiev, Alexandru a început să activeze ca operator la mai multe posturi de televiziune ucrainene.

2008 - împreună cu jurnalistul Andrei Țaplienko, filmează în direct conflictul militar între Georgia și Osetia de Sud, în or.Thinvali, împreună realizând și secvențe pentru filmul „Anatomia războiului”.

2009 - 2011 - a muncit asupra mai multor proiecte sociale, inclusiv la proiecte venite în ajutorul copiilor cu sindromul Down, precum și la proiectul „Așteaptă-mă” - dedicat regăsirii persoanelor dispărute, pentru postul de televiziune „Inter”.

2010 - se desfășoară filmările pentru proiectul „Ultima numărătoare inversă ”, un documentar în 12 părți, despre pregătirile pentru meciul de box dintre Shannon Briggs și Vitaliy Klitschko. Filmările au avut loc în Florida, SUA, într-un câmp acolo se antrena boxerul american.

2010 - 2012 - activează în calitate de operator al filmului documentar „SICKFUCKPEOPLE” despre un grup - „o turmă” de tineri fără adăpost, care au supraviețuit copilăriei dominate de droguri. Documentarul a fost premiat la mai multe Festivaluri de Film:

- **Inima Sarejevo - pentru Cel mai bun Film Documentar, Festivalul de la Sarejevo, Bosnia și Herțegovina, 2013.**
- **Cel mai bun Film Documentar, Festivalul de Film Raindance, Londra, 2013.**

- **Cel mai bun Film Documentar Internațional, Festivalul Internațional de Film Documentar DOCsDF, Mexico City, 2013.**
- **Premiul Festivalului Internațional de Film din Viena pentru Cel mai bun Film Documentar, Viena, 2013.**
- **Premiul Erste Bank MoreVALUE Film, Viennale, Viena, 2013.**
- **Cel mai bun Film Documentar European Independent, în cadrul Festivalului European de Film Independent, 2014.**

2011 - operator cameră DSLR pentru lungmetrajul „Meciul”, o producție ruso-ucraineană, regizor – Andrei Maliukov, operator de film – Serghei Mihalchuk.

2012 - 2013 - studiază la Școală Națională de Film din Lodz, Polonia, Departamentul Cinematografie și Producție TV. Studii postuniversitare.

2013 - operator de cameră a videoclipului muzical „Лети, Лиза, лети” - „Zboară, Liza, zboară”. Regizor – Alexandru Stekolenko.

2013 - operator în cadrul filmărilor suplimentare a filmului artistic „Luca”, inspirat din viața legendarului chirurg Luca Voino-Yasenetsky – un mare Sfânt Ierarh al Bisericii Ortodoxe Ruse.

2014 - 2015 – operator de cameră la filmările serialelor „Nikonov & Co”, „TataDan”.

2014 - este al doilea operator al filmului „Cuib de turturele”. Regizor – Taras Tkacenko. Regizor de scena - Alexandru Zemlianoi.

2014 - încep filmările în cadrul Documentarului de debut „Unde ești, Adame?”. Regie. Operare. Montaj.

2015 - activează în calitate de operator al filmului documentar „Enticing, Sugary, Boundless or Songs and Dances about Death”. Este un film despre conștientizarea morții. Are la bază o îmbinare de tehnici narrative, crează legături între certitudinea morții și simplitatea vieții. Filmările au avut loc în Ucraina, SUA, Italia și Georgia folosind cameră digitală și peliculă de 16mm. Filmul a fost prezentat la Festivalul „JI-hlava film festival”.

SICKFUCKPEOPLE – Documentary feature film. Cinematographer.

<https://www.youtube.com/watch?v=luvdF9J8jU0>

Anatomy of War. TV documentary.

(ukrainian language) <https://www.youtube.com/watch?v=r5tWQijtcoE>

Music video. Cinematographer.

<https://vimeo.com/90313863>

Documentary feature film. Cinematographer:

Enticing. Sugary. Boundless or Songs and Dances about Death

<https://vimeo.com/220666383>

Where Are You, Adam? Director, cinematographer, editor.

<https://vimeo.com/225685772>

Instagram – @WAYA_doc_movie

Facebook – Adam Denpeirazei

www.denpeirazei.com

